

Behandling maa finde Sted imorgen, og det er afhængigt af nærværende Sags Behandling idag, om et Endringsforslag til samme skal stilles.

Det første Affsnit, jeg sætter under Forhandling, er Lovforslagets § 2 med det dertil hørende Endringsforslag.

Ordføreren (Hage): Det Endringsforslag, der er stillet til § 2, staaer ganske i Samklang med det Forslag, der er vedtaget ved anden Behandling af Finantsloven, efter hvad der nærmere meddeles derom i Udvalgets Betænkning.

Indenrigsministeren: Fra Ministeriets Side er der Intet ved dette Endringsforslag at bemærke.

Da ellers Ingen ønskede at yttre sig, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Endringsforslag til § 2:

Foreslaaet Sum.	Bevilget Sum.
Rd.	§.
Rd.	§.

(4 ad § 8 A. u. 1
Bevæsenet) Udvalgets
Forslag: Denne Sum
udgaaer 4,537. 75 "
vedtoges eenstemmig med 67 Stemmer.

2) Lovforslagets § 2 med den vedtagne Forandring, saalydende:

„Til Indenrigsministeriet bevilges et Tillæg af nedenstaaende 3,508 Rd. 10 $\frac{1}{2}$ Sk.“
vedtoges eenstemmig med 70 Stemmer.

Derefter fattes Lovforslagets § 3 med de dertil hørende Endringsforslag under Forhandling.

Ordføreren: Jeg skal med Hensyn til Endringsforslagenes Realitet henholde mig til Betænkningen. Jeg vil blot henstille til den høitærede Justitsminister, om det ikke vilde være rettest, at der i Righed med, hvad der skeer med Hensyn til Bevæsenet og nu ogsaa med Hensyn til Indkvarteringsvæsenet, ved de Udgifter, der omhandles under C, d og e, fore-

tages en anden Postering i de fremtidige Finantslove, idet man optager det, der maa antages at være til Resistance fra det foregaaende Aar, og derimod fradrager det, der for det Aar, som Finantsloven omfatter, maa antages ikke at ville medgaae, saa at det gaaer over til det følgende Aar. Det vilde lette Regnskabsvæsenet og give Administrationen en nyttig Frihed i disse Sager, at kunne oversføre dem fra det ene Finantsaar til det andet, medens vi ellers bestandig faae saadanne Udgifter paa Tillægsbevillingslove, da det vil være umuligt, f. Ex. hvad Befordringsudgifter, der løbe i Aaret indtil 31te Marts, angaaer, altid at faae Regningerne afgivne og reviderede saa betimelig, at de kunne komme paa Regnskabet for det Aar, de vedrøre.

Tscherning: Dette Middel er jo uægtelig et Hjælpemiddel, som man kan betjene sig af med Nytte, saalænge indtil den hele Regnskabsføring bliver ordnet paa en rigtig Fod. Man maa kunne naae dertil, at der afflutes bestemt paa Dagen, og at der fastsættes en vis Tid, inden hvilken denne Art af Dypgjørelser skal have fundet Sted; saa behøver man ikke mere denne Art af Bevillinger; men jeg skal indrømme, at indtil denne Ordning er gennemført, er den af den ærede Ordfører antydede Vej bedre end den, vi for Dødelikket benytte.

Justitsministeren: Jeg har til de Bemærkninger, der her ere gjorte, kun at svare, at denne Ordning skal blive taget under Overveielse af Ministeriet. Det er ganske vist, at saaledes, som Forholdet nu er ordnet, er Ministeriet ude af Stand til at slutte Regnskaberne den sidste Dag i Aaret, saaledes som af Statsrevisionen er foreslaaet og forlangt. Jeg vil ikke tale om de Udgifter, der foresalbe paa Færøerne og Island; om dem faaes der først Kundskab langt ind i Finantsaaret, og disse maatte da ialtsald undtages ved en Afslutning, der skulde finde Sted den 31te Marts, men ogsaa andre Udgifter, der foresalbe her i Kongeriget, er det umuligt at have Kundskab om før ialtsald nogle Dage ind i Finantsaaret. Der maatte altsaa indrømmes en vis Frist, inden hvilken Regningerne skulde være indkomne til Ministeriet.